

Krúdy Gyula

Kilencven évvel ezelőtt, 1878. október 21-én született Krúdy Gyula, a huszadik századi magyar irodalom kimagasló, sajátosan egyéni hangú alkotóművésze. Tehetségével korán feltűnt, írásaival gyorsan meghódította a lapok, folyóiratok hasábjait. Tizenhét éves korában már egyik debreceni napilap szerkesztőségének tagja, majd rövidesen Nagyváradra, onnét pedig a fővárosba kerül. Műveinek sajátos „krúdys” légköre azt a világot tükrözi, amelyben oly otthonosan érezte magát, Józsefváros, Belváros, a Margitsziget, Óbuda bohémvilágában, kiskocsmáiban, az izes falatok és gáláns kalandok, köznapis örömeik és drámák színhelyein. 19 éves korában jelent meg első novelláskötete az Üres fészek, ettől kezdve évente két-három, néha 7-8 kötet is kikerül alkotóműhelyéből. Az önmagáról mintázott Szinbád, számos regényé-

nek főhőse, jellegzetes típusa a századforduló pesti társadalmának, alakját, egyéniségét azonban nemcsak a valóság, hanem a sajátos krúdys álmvilág és képzelet is színezi, gazdagítja. (Szinbád ifjúsága, Szinbád utazásai, stb.)

Nagy sikerű regényét, A vörös postakocsit 1917-ben jelenteti meg folytatásban. Hatalmas életművéből a Hét bagoly, a Rezeda Kálmán szép eleje, a Boldogult úrfikoromban és A podolini kísértet a legnépszerűbbek. Írói arcképek címmel összegyűjtött írásai értékes irodalomtörténeti adalékokat tartalmaznak. Műveinek rendszeres újrakiadása 1957-ben kezdődött meg a Szépirodalmi és a Magvető gondozásában, azóta minden jelentősebb művét kiadták. Munkásságáról számos tanulmány jelent meg, többek között Ady, Bálint György, Komlós Aladár, Szabó Ede és Szauder József tollából.